

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА В ЗМАГАН- НЯХ ЗА ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА

Вашингтон. — Сенатор-демократ із стеути Огайо, Френк Дж. Лавші, промовляючи в Сенаті під час дебати над законопроектом про охорону громадянських прав, закликав всіх тих, які очолюють змагання за здобуття рівних громадянських прав для всього населення без різниці раси, релігії чи кольору шкіри, щоб свою боротьбу вели законними методами і не допускалися жадного насильства. Сенатор Лавші казав, що пошанування конституції треба домагатися конституційними засобами, а не насильством, як це діється в деяких штетах. Але давно в Клівленді, Огайо, був розв'язаний білого протестанського священика, який своїм тілом ставився на шляху до будівлі нової школи в тому місті. Сенатор Лавші був давніше посаджений в Клівленді і губернатором Огайо. Клівлендські прихильники скасування расового обмеження в шкільній інтеграції протестують проти будівлі нових шкільних будинків в ділянках із перевагою негритянського населення, кажучи, що ці нові шкільні будинки, «уявляючи» расову сегрегацію в місті, бо в нових школах зможуть навчатися тільки негритянські діти. Сенатор Лавші гостро критикував тих білих, що в боротьбі за рівні права нахилилися до насильства. Він хвалив місцевих негрів, які виявляють поміркованіше ставлення. «Чужі елементи, — казав сенатор, — які не є зацікавлені в місті», спричиняють загострення конфлікту, який повинен бути розв'язаний законними способами, бо ціллю його є здобути пошанування конституції. В Сенаті дискусія над законопроектом про охорону громадянських прав триває 13-го квітня вже 29-й день. В сенаторів видно було загальну втому, засідання Сенату тривало 13 годин. Ті сенатори, які підтримують урядовий законопроект, вже закінчили свої промови, тепер починають виношувати обструкційні промови південні сенатори, які поборюють проєкт охорони громадянських прав. 19 південних сенаторів - обструкціоністів очолює сенатор - демократ із Джорджії Річард В. Рассел. Вони також вичерпали всі свої аргументи проти законопроекту під час початкової обструкції, яка тривала 16 днів, коли обструкціоністи виступали проти того, щоб цей проєкт був предметом нарад в Сенаті. Південні сенатори виношують вже третю або й четверту промову в цій справі. Сенатор Спессард Л. Голленд із Флориди говорив 3 години і 28 минут і в своїй промові відчитував листи від виборців та статті з місцевої преси проти расової інтеграції. Сенатор Лістер Гіл з Алабами казав, що законопроект порушує першу та п'яту поправки до Конституції. Але Департамент Справедливості вже кілька разів вносила, що це не є згідне з правдою. Сенатор Еверетт МакКінлі Діксон заявив репортерам, що він внесе кілька поправок до законопроекту.

Промисловці організують свій власний Корпус Миру

Вашингтон. — Американський промисел на захопту президента Л. В. Джансона вирішив організувати за кордоном свій власний Корпус Миру, добровільці якого мали б допомагати американському промисловцям поширювати свої товари в різних країнах. Цей Виконний Корпус Служби мав би почати діяти вже влітку цього року. Його центральна управа мала б бути в Нью Йорку. В цьому Промисловому Корпусі Миру працювали б як добровільці в першу чергу ті промислові директори та працівники, які щойно відійшли на емеритуру, але ще не хочуть зовсім покинути працю та відійти на склад. Доброво-

Досвіди виявляють, що на Венері може бути життя

Вашингтон. — Університет Джона Гопкінса і Аерокосмічний Навчальний Центр Летунства перевели нові дослідження Венери і виявили, що у висхідній атмосфері тієї планети є поважна кількість водної пари, що може бути посереднім доказом на те, що на Венері може бути якесь органічне життя. Нові дослідження перевели цим способом, що на Венері примієтяться телескопом, який досліджував, як світло Сонця відбивалося на Венері від її грубих шарів. Професор експериментальної фізики і директор Астрофізичної Лабораторії в Університеті Джона Гопкінса Др. Джон Стронг, який є оптимістом в справі можливостей життя на Венері, гадає, що нові дослідження відкрили його передбачення в цій справі. Але він добре знає, що противники його теорії підкреслюють той факт, що на Венері температура коло 800 ступнів Фahrenгейта, яка не дуже дозволяла б на якенібудь життя на цій планеті.

В АМЕРИЦІ

● Президент Джансон під час гарту погоди в неділю 12-го квітня прохажувався на площі перед Білим Домом, а численні туристи, які були на Іст Екзекутив Алаве, почали вітати Президента окликами, на що Президент відповів їм помахом руки. Після того Президент підійшов до брами та через шлюзи в'їхався з туристами, що були за брамою, подякувавши їм рукою. В суботу Президент казав відкрити браму та оповідав туристів по площі перед Білим Домом. Під час того з'явився багато клопоту: мандати секретної служби, які дають право безпечу Президенту.

● Журналіст Джим Дж. Лукас, який опублікував інтерв'ю з покинутим генералом Далгесом МакАртуром про «велику зраду Англії в корейській війні», і який тепер перебуває на фронті в Південному В'єтнамі як журналіст, назвав генерала Вітні «бонгусом» за те, що він назвав то інтерв'ю з генералом МакАртуром «поносеною видумкою». Він спочатку сказав, що не складається заяви в цій справі, але пізніше заявив: «Я змінив свою думку і складаю заяву. Генерал Вітні є брехуном».

● Противники збільшення вкладок до так званого Валу Кроссу, забезпеченого агенції на шпиталі в операційній діяльності в ньюйоркському шпиталі, що підніження оплат спричинить те, що з Валу Кроссу не зможуть користуватися незможні люди, тому стейт повинен допомагати цій забезпеченій установі, бо-як цього не буде, то Валу Кросс стане бізнесовою установою, а не гуманітарною.

Астронавти Гріссом і Йонг вибрані до найближчого космічного лету в проєкті «Джеміні»

Гюстон, Техас. — 13-го квітня Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація вибрала двох астронавтів, які при кінці цього року мають відбутися перший космічний лет в проєкті Джеміні, який є першим кроком до лету до Місяця, що має відбутися перед 1970-им роком. Вибрані астронавти, це майор Вірджіл І. Гріссом і командор Джон В. Йонг. Гріссом буде командиром пілота кабіни Джеміні, а Йонг буде співпілотов. Гріссом вже літав в кабіні над Карібським морем, пролітавши 254 милі 21-го липня 1961-го року. Цей лет був дуже добрий, але кабіна була заскоро відчинилася в воді, і астронавт мало що не втопився. Командор Йонг є новим астронавтом, він в 1962-му році здобув був рекорд, досягнувши найбільшої висоти в джеті фльоти Ф-4В Фантом. На дру-

Джон В. Йонг

гу пару астронавтів вибрано командора Волтера Шіру (командант) і майора Томаса П. Стеффарда — на копільта.

Ньюйоркський Братський Конгрес відбув свої річні наради

Нью Йорк. — У четвер 9-го квітня в приміщенні готелю Астор відбулися 63-ті річні збори Ньюйоркського Братського Конгресу, який гуртує 56 братських організацій, що діють на терені стеути, та до яких належать також Український Народний Союз і Український Робітничий Союз. Збори розпочалися привітанням президентів сусідніх Стеути-вських Братських Конгресів. Від Братського Конгресу Нью Йорк вітав збори Йосип Лісигер, гол. передсідний УНСО, обраний минулого року на президента того Конгресу. Привітали на зборах визначні

Іспити й дипломи з української мови в Манітобському університеті

Вінніпег. — В диях 2 й 3 квітня ц.р. відбулися в Манітобському університеті в Вінніпегу дипломні іспити із знання української мови. Іспити переводили окремі Іспитова Комісія в складі: проф. Яр. Рудницький, Б. Клишак, Б. Рубачак і Г. Вібе. Іспити склали успішно такі кандидати: М. Вілаш, Б. Вілаш, П. Семицька, П. Дзуба, М. Мізанчук (всі з Вінніпегу) та М. Самбірська, М. Меркало й П. Канафотський (з Шікаго, Іл.). У 1963 році перші дипломи після успішних іспитів з української мови одержали Ольга Войченко і Ол. Черниченко з Вінніпегу. УНСО від 1949 р. підтримує ці курси української мови в Манітобському університеті щорічною стипендією \$100 за найкращі успіхи в українознавстві.

Президент Джансон відкрив новий сезон бейзболу

Вашингтон. — В понеділок 13-го квітня почався новий сезон популярного в Америці спорту бейзболу двома змаганнями професійних дружин: Вашингтонська дружина «Сенатори» зустрінулася в перших змаганнях з «Ангелами» з Лос Анджелес, а «Кольти» з Гюстоном грали в цьому ж дні з дружиною «Червоних» із Сінсінеті. «Сенатори» програли свої перші змагання у Вашингтоні вислідом 0:4, а «Кольти» несподівано перемогли 6:3 «Червоних» на їх гарті в Сінсінеті. Офіційно відкрив с е з о й бейзболу президент Джансон, який виникнув зі своєї ложі на Вашингтонському стадіоні два м'ячі поміж змагунів «Сенаторів» і «Ангелів». Змагання у Вашингтоні пригледілося 45,000 глядачів, в тому і чимала група сенаторів і конгресменів. Найбільше оплесків під час цих змагань одержали не змагунні за гру, але сенатори, яких несподівано в часі четвертої частини змагань кликало через голосникий запит до Капітолю, бо там саме мали відчитувати присутніх на сесії, яка обговорювала проєкт закону про громадянські права. В цьому сезоні сподіваються експерти, оцінюючи по складу дружин, що перше місце в Американській Лізі знову здобуде дружина «Сніків» з Нью Йорку, а в Національній Лізі найкращі вигляди мають «Даджер» з Лос Анджелес, які однак повинні мати більше трудів зі своїми суперниками.

Рокефеллер критикує урядову програму подорожі до Місяця

Балтимор, Мериленд. — Губернатор Рокефеллер 8-го квітня промовляв до 1500 студентів університету Джона Гопкінса і закликав уряд президента Джансона не спішатися з програмою подорожі до Місяця, бо до 1970-го року важко буде американським астронавтам дістатися туди без нарахування безпеки цих сміливців, що летітимуть до Місяця. На думку Рокефеллера подорож до Місяця мала б відбуватися на основі наших наукових осягів в пізнання космічних просторів, а не якіхось містичних перерогів із СССР, бо подорож Рокефеллерові і те, що ЗДА раз пропонують СССР співпрацю в подорожі до Місяця, а після того говорять про те, що це вони мусять бути перші на Місяці, бо цього вимагає їхній престиж і світі. Рокефеллер каже, що або співпраця з СССР, або змагання з ним за першість. Він твердить, що не має певної системи, яким способом мали б астронавти вернутися на Землю, тому не треба поспішати з летом до цього лету не буде готове і добре випробуване.

● Брат покинутого президента Кеннеді Роберт Кеннеді заявив після конференції з американськими і закордонними архітектами в Востоні, Массачусетс, що Меморіальну Бібліотеку ім. Джона Ф. Кеннеді та Інститут того ж імені проєктуватимуть і будуватимуть американські архітекти.

Виконавчий Орган УНРади засуджує книжку „Іудаїзм без прикрас“

Мюнхен. — До багатьох українських протестів проти спрямованої однаково, як проти жидів, так і проти українців нової комуністсько-московської провокації з публікацією українською мовою та під фірмою Академії Наук Української ССР антисемітського пашкалю Т. Кичка: „Іудаїзм без прикрас“, долучився Виконний Орган Української Національної Ради, гостро засуджуючи цю провокаційну публікацію у своєму листі до президента Світового Жидівського Конгресу д-ра Нагума Гольдмана. В листі, датованому в Мюнхені 10-го квітня та підписаному головою Виконавчого Органу УНРади п. Миколою Лівницьким, „зобуренням користується факт видання провокативної книжки Т. Кичка та видання негідних іспінуацій проти жидівського народу й жидівської релігії“. Згадавши деякі факти з історії традиційного російського антисемітизму та російських білих і червоних антисемітських провокацій проти українського народу, стверджується, що „книжка Т. Кичка скерована в однаковій мірі і проти жидівського і проти українського народів: проти жидів вона кидає ганебні обвинувачення, а українців вона намагасться накинати тавро антисемітизму і тим самим сіяти ворожнечу поміж жидами й українцями. На наш погляд — сказано в листі на закінчення — однією правдою і розважною відповіддю на ці провокації було б порозуміння між жидівським та українським демократизмом, щоб спільними силами давати відсіч наступові Москви як на жидівський, так і на український народ“.

„Нью Йорк Таймс“ надрукував листа ред. В. Душника в справі антисемітської брошури „Новос Русско Слово“

Нью Йорк. — „Нью Йорк Таймс“ з 13-го к. надрукував у виділлі „Листи до Таймсу“ обширний листа редактора Володимира Душника під заг. „Совєтська атака проти іудаїзму“ (підзаголовок — „Таврується приписування українцям антисемітизму“). Лист редактора В. Душника навіяв у редакції „Нью Йорк Таймс“ названому великому ньюйоркському щоденнику про пашкальну характеру антисемітської книжки Трофіма Кичка „Іудаїзм без прикрас“, що вийшла в Києві під фірмою Української Академії Наук. Редакція „НІТаймсу“ підкреслила була, що Москва „демежувався“ і навіть „засудила“ ту українську публікацію. Ред. Душник вбачав в тому становищі ньюйоркського щоденника наскрізь фальшиве інтерпретування діясного російського антисемітизму та совєтської антирелігійної і антисемітської політики. Він звертає увагу, що це свідомо Москва рішила повести новий антисемітський і антирелігійний випад в Києві українською мовою, але що 90 відсотків відскачів у книжці Кичка такі стосуються російської антисемітської літератури та що один з авторів передмови, Андрей Введенський, це російський, а другий, Григорій Плоткін — український жид.

У Бельгії покликано до війська страйкуючих лікарів з приділом до шпиталів

Брюссель. — Бельгійський уряд проголосив мобілізацію лікарів - резервістів, яких є там кругло 3.600. В самому Брюсселі коло 1.000 лікарів, військових резервістів, зголошались до праці в минулу неділю внаслідку проголошеної мобілізації. Мобілізаційний декрет у відношенні до страйкуючих лікарів та покликаних до праці 3.000 лікарів не військових на основі проголошеного надзвичайного стану в країні прийшло після невдачі триденних переговорів між урядом і страйкуючими лікарями. 10.000 бельгійських лікарів застрйкували 1 квітня ц.р. на знак протесту проти закону з кінця минулого року, який встановив тверді дуже низькі оплати за лікарські послуги пацієнтам та насправді перетворив лікарів на виконавців вільної професії на державних низькооплатних службовиків. Той закон прийнято головню під тиском професійних спілок, що вимагали зменшення ставок, що їх стягали з робітників на лікарський опіку. Внаслідку страйку лікарів було багато випадків смерті. Гадується, що до порозуміння таки дійде і страйк закінчиться добровільно.

У Західній Німеччині очищено головного команданта від закидів воєнних злочинів

Бонн. — Секретар східнонімецької комуністичної партії Альберт Норден виступив публічно з закидами проти новопризначеного генерального інспектора західнонімецьких збройних сил генерала Гайнца Треттнера, що той допустив цілого ряду воєнних злочинів. Між тими злочинами наводились бомбардування Роттердаму, бомбардування відкритих міст в Іспанії під час тамошньої громадянської війни, бомбардування Норвегії під час тамошньої німецької війни і т.п. Генерал Треттнер був в останній світовій війні старшиною парашутних військ. Західнонімецький уряд, свідомий того, що в минулому багато комуністичних закидів щодо по-

ЗДА ЗАЯВИЛИ НА КОНФЕРЕНЦІЮ СЕАТО ПІДТРИМКУ В'ЄТНАМОВІ

Маніла. — Напередодні офіційного відкриття конференції вісьмох держав Південно - східного азіатського пакту (СЕАТО) державний секретар Дін Ракс і французький міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль мали 70-хвилинну розмову, в якій проте не вдалося їм настільки узгодити становища, щоб одностайно виступити під час конференційних нарад. Вони розпочалися в минулий понеділок 13-го к. м. До СЕАТО належать ЗДА, Британія, Австралія, Нова Зеландія, Філіппіни, Пакистан і С'ям. СЕАТО має за цілю боронити південно - східні азіатські країни проти комуністичної агресії. Спірною точкою є різна інтерпретація, що розуміти під агресією, та до якої розв'язки треба змагати у тих країнах, проти яких саме тепер звертається насправді комуністична агресія під маскою „визвольної війни“.

Ото ж комуністичної партії, інфільтрації і терору. ЗДА і Франція особливо займають різні становища у справі Південного В'єтнаму, що його Франція хоче „неутралізувати“, дарма що самі в'єтнамці знають, що неутралістська для Південного В'єтнаму була б рівнозначна з його повною комунізацією. До Маніли прибув також південно - в'єтнамський міністер закордонних справ Фан Гуї Кваат, дарма що Південний В'єтнам не належить до СЕАТО, а є тільки країною, що нею ніби опікується той антикомуністичний блок держав.

У першому дні офіційних нарад СЕАТО державний секретар Дін Ракс потвердив рішення ЗДА активно далі підтримувати південно - в'єтнамський уряд генерала Нгуєна Хана в його війні проти комуністичних партизанів. Зате французький міністер Моріс Кув де Мурвіль твердив, що той уряд не користується популярністю в південно - в'єтнамському народі і не має на рідній підтримки, тому він — французький міністер — сумнівається в можливість перемоги над комуністами. Кув де Мурвіль твердив, що Франція тільки тому визнала Комуністичний Китай, щоб саме спонукати його до співпраці у нормалізації відносин у південній Азії. Французький міністер не вжив слова „неутралістська“, але так і виходило з його промови, що Франція вбачає в неутралізації південної Азії єдину розв'язку тієї проблеми. Французький міністер несподівано дістав, хоч вичікував у формі, але гостру змістом відповідь від сіамського міністра закордонних справ Таната Хомана, який заявив, що неутралізація Південного В'єтнаму у практиці означала б відлучку тієї країни, із зв'язаними руками і ногами, під панування північно-в'єтнамських комуністів. Представник Британії лорд Каррінгтон заявив підтримку з боку Британії для американської політики в Південному В'єтнамі. Новозеландський прем'єр Кейт Голіок таврував приготування Франції до спроб із водновою енергією недалеко берегів Нової Зеландії. Він твердив, що новозеландські громадяни сильно стурбовані загрозною ядерною - радіаційною опаді.

Хрущов і Гомулка запевняють про єдність свого фронту проти Пейнінгу

Москва. — Комуністичний диктатор Владислав Гомулка, який разом з прем'єром Юзефом Піаркевичем прибув в минулий понеділок до Москви на чотириденні офіційні розмови, заявив зараз на вступі, що між польськими й російськими комуністами панує повна згода в усіх справах, та що „ніхто і ніщо не зможе розділити совєтську і польську компартії, які є вірні тим самим принципам марксо-ленінізму“. На вечірньому бенкеті Хрущов таврував „розколювачу акцію комуністичної партії Китаю“ та закликав до єдності комуністичного світу. Водночас він заявив, що „західні імперіалісти“ „Ми не поклаємо ніякого труду в змаганнях до миру та генерального і тотального роззброєння, але й не можемо послабити нашої озорності, поки на Заході лунатимуть закляти до рванути та до ревізії існуючих післявоєнних кордонів“. Цей зворот про кордони був сказаний спеціально на адресу привітних комуністичних представників, з уваги на визнання Совєтими кордон Одрі-Ніси, що його квестіонує Західна Німеччина та що його юридично не визнавали й інші західні держави.

В понеділок розійшлася фальшива вістка про смерть Хрущова

Бонн. — Західно - німецька пресова агенція ДПА (Німецька пресова агенція) повідомила — але швидко потім цю вістку відкликала — про смерть Хрущова. Хрущов ніби мав померти внаслідку чотириденного гострого запалення печінки. Німецька агенція пояснювала потім приватно, що свою вістку оперла на інформації від японського кореспондента з Москви. Однак, здається, головним джерелом тієї вістки було раптове перервання радіопередач з Москви. Коли з цього дуриніло.

У СВІТІ

● В Об'єднаній Арабській Республіці „націоналізовано“ 68 шпиталів. Не охоплено цим декретом тільки дуже нечисленні шпитали, які пах санаторії, які є індивідуальною власністю, здебільша окремих лікарів. Зате всі шпитали, що були власністю різних харитативних організацій та спілок — перейшли на власність і під адміністрацію держави.

● Між Францією і Алжиром прийшло до порозуміння в справі масового напливу до Франції алжирських емігрантів. Коли з Алжиру в добі тамошнього терору проти французів і після отримання Алжиром самостійності втекло до Франції кругло мільйон французів, то в Алжирі погіршилась економічна відносина і настало погане безробіття. Тому до Франції вийдуть здебільша безробітні алжирські араби, які користають з французького господарського „буму“, що поребує робочих рук. Але з масовим напливом алжирських арабів ще більше погіршилась у Франції житлові і санітарні умови та загострилась проблема безробіття.

● Італійський парламент дебатує над новим законом, що надає б більшу автономію Південному Тиррену, замешланому переважно австрійсько - німецькою меншиною. Це стосується права в ділянці культури та шкільництва. Італійсько - австрійські відносина, напружені з приводу Південного Тиррену, значно погіршилися.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ARE COMBINED) BY UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N.J. 07310

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст дописів, наданих на адресу редакції. Редакція не несе відповідальності за зміст дописів, наданих на адресу редакції. Редакція не несе відповідальності за зміст дописів, наданих на адресу редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Полагоджена справа

Публікація в українській пресі заяв Комітету Пам'ятника Шевченкові „У справі звернення діячів культури підсоветської України“ остаточно полагодилося цю справу, що чотири з половиною місяці була в нашій суспільності предметом уваги і дебат. Сама справа відома. Саме в той час, як група американців на чолі з газетою „Вашингтон Пост“ вела справжній похід проти пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, в київській „Літературній Україні“ з 29-го листопада 1963-го року було надруковано це „слово“ — звернення, під яким стояли підписи 34 більше і менше заслужених або й зовсім не заслужених діячів культури підсоветської України та які своїми виступами про відносини Шевченка і його творчості до комуністичної системи і тієї системи до Шевченка підсувало та скріплювало використовувати противниками пам'ятника аргументи, скеровані на відкликання закону про будівлю пам'ятника Кобзареві України в столиці Америки, бо Шевченко, мовляв, був предтечою комунізму і його зате шанувують Советському Союзу. Проти цієї аргументації виступила, як відомо, інша вашингтонська газета „Стар“ у відомій редакційній статті проти „випливу асоціації“. Ця обставина, як і факт, що совєтський репрезентант в Об'єднаних Націях у листі до „Вашингтон Пост“ майже дослівно такими самими твердженнями, як наведено в „слові“, причисляв до акції проти пам'ятника, як і факт, що текст цього „слова“ розіслав до преси совєтська амбасада у Вашингтоні, все це вказувало недвозначно, що головною ціллю „слова“ було звинувачити всю цю велику акцію і не допустити до встановлення пам'ятника.

При цій виразній злопам'ятності „слова“, в ньому були рівночасно хитро вплутані дві пропозиції: прийняти для пам'ятника у Вашингтоні земельно з Шевченкової могилі в Каневі і запросити діячів культури підсоветської України до участі в урочистостях відкриття пам'ятника. Частина нашої преси й нашого громадянства цілком або майже цілком злегковажила всі „обставини“ згаданого „слова“, віддаючи увагу виключно цим пропозиціям, приймаючи їх так, як вони були написані, не маючи жадного доказу, що ці пропозиції були справді написані усіма підписаними під „словом“.

З цих та багатьох інших міркувань Комітет Пам'ятника Шевченкові не вважав за потрібне відповідати на те „слово“, натомість заявив до нього своє становище в чисто формальній заяві. Становище ясне і недвозначне: цілість „слова“ та час його публікації мусять привести до висновку, що воно було ділом комуністичної партії і злопам'ятності. Тому Комітет відкидає відкинуті в тому „слові“ пропозиції щодо землі і запрошення тих, що, всупереч найвищим ідеалам Шевченка, вважають Москву столицею України; він рівночасно стверджує, що в урочистостях відкриття пам'ятника у Вашингтоні ніяких участі усіх ті, які за Т. Шевченком вірять у той „праведний закон“ Вашингтона, що про нього задуше Шевченко в своїй поемі „Юродивий“, себто „у закон демократичної свободи громадян, разом із волею слова та сумління у незалежних національних державах“.

Ця й полагодила справу. Ствердивши, що прийняття справді священної землі з могили Шевченка з ласки чи рук репрезентативів окупційного московсько-совєтського режиму в Україні було б профанацією цієї землі, а запрошення їх до участі у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні було б зневагою пам'яті великого Кобзаря України та вселюдського співця волі і спра-

ведливості, Комітет рівночасно не має сумніву, що у відкритті пам'ятника візьмуть участь усі, хто насправді шанує Шевченка і вірить в оспіваний ним праведний закон Вашингтона.

Москва і Пейпінг: що далі?

Взаємини між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм загострилися до такого ступеня, якого до цього часу ще не сягали. Бо й не була це річ, щоб совєтський прем'єр, водночас перший секретар компартії СРСР, одним дихом прославляв „американських імперіалістів“ за розсудок та „реалістичний підхід“ до міжнародної проблематики і давав братніх китайських комуністів, як дурнів і „тупих догматиків“. Це не була бля до цього часу річ, щоб совєтський прем'єр прославляв колишнього і теперішнього американських президентів, державного секретаря і деяких сенаторів за те, що сприяють світовому миру, і водночас табував лідерів китайських комуністів за їхню войовничість і за те, що вони штовхають світ у напрямку до атомової катастрофи.

Отож, мабуть, правду кажуть ті західні коментатори, які твердять, що відносини в міжнародному комуністичному таборі вже далеко переступили межі „ідеологічної суперечки“ на тему інтерпретації догм, проповідуваних Марксом — Леніном. Дехто з тих коментаторів пригадає відому правду, що найгірша ворожнеча буває між колишніми приятелями або між членами рідні, бо тоді грають роллю не справи, що їх можна легко розсудити у спокійному, холодному розгляді, а — персональна залість та ображені амбіції, що породжують почуття ненависті. Коли Хрущов на заклад комуністичності, що він боїться війни, відповів: „тільки дитина і дурень не боїться війни, — дитина, тому, що не має розуму, а дурень тому, що Господь відібрав йому розум“ — то це не „ідеологічна дискусія“, а свідоме ображення китайських партійних лідерів.

Тому в обмірковуванні відносин в світовому комуністичному таборі на перше місце висувається питання: що далі? Коли приймається, що вже запізно на злагоду між Москвою і Пейпінгом, на якесь заклясання прями між ними, щоб мати „передискусію“ задоволення умів і шукання нової бази під цінність комуністичного руху, то — логічно — ці нинішні відносини мусять привести до повного розриву між російськими і китайськими комуністами. Хрущов, як виходить з його виступів і натівки, змагає до складання нового збігівця 80-ох різноманітних компартій, на якому прийшло б засудження китайських комуністів та виключення їх з „соціалістичної спільноти“. Противники такої радикальної розгри — між ними офіційний орган найбільшої в Західній Європі італійської компартії „Ль-Уніта“, заявляючи за Москву і проти Пейпінгу, все ж звертають увагу, що формальне переведення розколу комуністичного табору не зліквідує китайської компартії і її прихильників. Постають просто два суперницькі центри світового комуністичного руху, які виступатимуть уже офіційно і вестимуть боротьбу один проти одного цілком безпартійними способами. Сам Хрущов признає, що „буржуазні імперіалісти забирають руки з задоволення“ нинішнім внутрішньоконуністичним розладом, але він сдину вину приписує китайським „розбавачам єдності“.

Покищо для Заходу з цього спору та користі, що Совєти не хочуть і не можуть вести не то гарячої, а й холодної війни на два фронти і депо присмиринили. Зате в Південному В'єтнамі, відносини на Кубі, в Лосі, в Занзібарі, в Алжирі виявляють неспокій, що комуністична зараза не минулась і активна боротьба проти неї необхідна.

Мих. Килипчук

ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ БРАЗИЛІЇ

Два роки, шість місяців і 24 дні урядова президент Бразилії Жуан Гуларт. Протягом цього досить довгого часу відбувалися в країні зазваста-боротьба між комунізмом і демократією, яка позначалася не тільки на внутрішньому але й на зовнішньому житті країни. Цілий світ уважно приглядався, чим скінчатися змагання за Бразилію, до якого із світових таборів вона пристане.

Президент Гуларт спочатку більше склався на Керенського, як на Леніна. Переважний більшість політичних спостерігачів видавалося, що його в якийсь спосіб усунуть самі комуністи, а після того біля державної керми поставлять справжнього свого провідника, особу рішучішу, політично вирожену, а масамперед — розумнішу. До речі, про розумові здібності Гуларта в Бразилії не надто високої думки. Не раз прилюдно говорився й писалося в пресі, що він випадково потрапив на президентське становище, бо з його здібностями не можна бути навіть директором банку у провінційному містечку.

Однак, щоб не ускладняти становища, а головне, щоб повністю використати величезні легальні можливості президента країни для осягнення своїх мети, комуністи вирішили йти з Гулартом аж до самого кінця, аж до встановлення їхнього режиму. З бігом часу вони зуміли перетворити його на слухняного виконавця їхньої волі. І в кожному новому потягненні Гуларта люди вже легко розпізнавали то „поверк“ Леонеле Брізолі, то Абеларда Жуарема, то Франсіска Жульона, то Мігеля Арасаса — відомих комуністичних діячів — заклотників. Таким чином, Жуан Гуларт поступово проходив шлях від бразилійського Керенського до бразилійського Леніна.

Хоч в країні за його президентства ставало щораз скрутніше, демократичні сили уникали діяти швидко та рішучо, щоб витримати конституційні приписи, щоб якось дотримуватися до нових виборів, уникаючи революції й громадянської війни. Таке ставлення своїх противників врахували комуністи. Маючи вповні слухняного собі президента, вони захоплювали в свої руки важливіші становища в державній адміністрації, у війську, в професійних та студентських організаціях.

Вони, комуністи, не поклали особливих надій на вибори, і тому поставили собі за мету довести країну до найбільшого хаосу, а тоді вже, під покривом колючої потреби встановити лад — захопити в свої руки владу ще перед виборами.

Тож у Бразилії безперервно зростала дорочечка, докраю занепадала матеріальна забезпечення працюючої людності, „решетувало рівня“ досягла корупція в державній адміністрації, анархія просилася всі ділянки життя. У міжнародній політиці Бразилія тягнула в Москву й Кубу, проти західної світу, проти її природної й традиційної приналежності до американської спільноти країн. Горлаючи про патріотизм, опанований комуні-

стаття, професійні синдикасти, студентські організації та вишколені бойки, визнавали, що пробила вже „12-та година“. Гуларт заявив, що поваливши існуючу демократію, він дасть народові таку, яку йому потрібно. На 1-ше квітня планувалося своєрідну комуністичну революцію, за висловом І надхненників — „зовсім малою кров'ю“.

Почали до того дня готуватися й протикомуністичні сили. В Ріо де Жанейро, звідки думали почати свій похід комуністи, їхні противники, очолені губернатором Карлосом Лісердою, взялися робити барикади, переривати вулиці, біля естадуальних будинків ставили оборонні застави. Тут належить пояснити, що кожний губернатор естада має своє окремі військо, так зване військовою поліцією. Мав її й Карлос Лісерда, готуючись до боїв з федеральними військовими частинами. Без участі президента республіки відбулася конференція переважної більшості губернаторів.

Захопивши в свої руки команду сухопутних військ, військово-морської флотії та військової авіації, маючи за собою проводу майже всіх професійних синдикастів і студентських організацій, вишколених та озброєних численні бойки, комуністи вирішили більше не чекати, не бавитися в демократію, а негайно знизити її „ушасливийши“. Бразилію своїм диктаторським режимом.

Як уже писалося на сторінках „Свободи“, претекстом до цього стали законопроекти різних реформ, головню аграрної, що були подані урядом і що на довгий час застрягли в парламенті. Гуларт та його найближчі комуністичні співробітники не шукали компромісів з парламентом, не ризикували вони дати ті законопроекти і на всенародне голосування, бо вже відчували вороже до себе ставлення переважної більшості населення, симпатії якого здобув їх заклотник, невгукотий противник Карлос Лісерда.

Жуан Гуларт зухвало плюнуло не тільки на парламент, а й на конституцію республіки, проголосивши офіційно домену з трьома військовими міністрами про те, що проведення всіх реформ, зокрема земельної, забезпечить військо. Після того в Ріо де Жанейро він скликав під охороною військової мітингу, на який запросив керівників усіх синдикастів і на який комуністи, за державні гроші, звели з усієї країни своїх прибічників. На тому мітингу президент прочитав і підписав закон про земельну реформу, а Брізолу виголосив промову, закликаючи розв'язати парламент.

Хоч сам парламент супроти такого вчинку президента поважало неважко і спокійно розійшовся на „величкий вакаціон“, нарід до цієї справи поставився інакше. Слушмо збачаючи в нових витівках президента намагання далі поширювати комунізм, нарід масово пішов на спонтанні протикомуністичні демонстрації. В Сан-Павлу та в інших містах відбулися багатотисячні демонстрації. Протести проти дії президента поспішали з усіх боків.

Комуністи, спираючись на

ФРАНЦІЯ — ЦЕ ДЕ ГОЛЬ...

Париж. — Короліві Людовікові XIV приписують слова: „Франція — це я!“ Чи він ці слова промовив колинебудь, чи може думав так, — це не є рішальне. Знаємо, що він та інші абсолютні манархи так діяли. В їх уяві держава і особа володаря, його персональні інтереси були тотожні. Цікавий паралелізм: під час другої світової війни, коли де Голь, як емігрант, перебував у Лондоні, зустрівся він з англійським дипломатом Герольдом Ніколем. У розмові з Ніколем де Голь сказав, що він, і тільки він, репрезентує волю Франції до незалежного життя. При цій нагоді згадав Ніколем Людовика XIV і його слова — „Франція — це я“.

Після поразки Німеччини де Голь був прем'єром Франції. Але він поводився із своїми міністрами не як з рівноправними колегами, а як із службовцями. Окрім того, він ставив різні вимоги фінансового порядку, яких більшість парламенту не могла прийняти. 1946-го року де Голь зрікся прем'єрства і оселився на провінції. Він сподівався, що його просять повернутися до влади. Але помилилися, бо за ним стала тільки його партія.

Для партії де Голя політика „Четвертої Республіки“ з частими змінами в уряді і безпильністю давала матеріал для критики. Але тільки велика криза 1958-го року привела де Голя знов до влади. Голісти в пресі і в промовах називали „національною зрадою“ кожну спробу французького уряду визнати незалежність Алжирі і припинити колоніальну війну, якої Франція не могла витратити. Старшини французького війська в Алжирі хотіли скинути законний уряд в Парижі і покликати до влади де Голя, який обіцяв, що закінчить війну, і Алжир буде й надалі французьким.

Була небезпека, що почнеться в самій Франції громадянська війна, і тому більшість парламенту рішила звернутися до де Голя, щоб допоміг привести до замирення. Фактично де Голь прийшов до влади, спираючись на бунт офіцерів армії в Алжирі, що вірили словам де Голя, який обіцяв забезпечити панування Франції в цій колонії.

Ставши на чолі уряду, де Голь ужив різних заходів, щоб виробити нову конституцію, яка б забезпечувала владу його й його партії. Новий виборчий закон, вибори президента і надання президенту надзвичайних уповноважень — все це нагадує польський режим за часів Пилсудського: рішальним чинником у державі є президент, а його партія — це як „больш безпартійний для співпраці з урядом“.

Де Голь не сповнив своїх обітниць щодо Алжирі і визнав самостійність цієї колонії, як і інших колоній в Африці. Отримавши цим деякі групи військових створили тайну орга-

Viator

ДАЛЬШІЙ ПОСТІПНИЙ РОЗВИТОК П РОЗБУДОВУ УНІОСЮЗУ ЗАПЕВНИТИ НАМ ЗІБРА ПРАЦЯ ВСІХ ВІДІЛІВ. — ОФОВ'ЯЗКОМ КОЖНОГО ВІДІЛУ С: ПРИДБАТИ БОДАП ОДНОГО ЧЛЕНА КОЖНОГО МІСЯЦЯ!

Лука Луц

Т. ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ СЛАВИ І ВОЛІ

(27)

Це все правда, яка стосується і до наступної української історії, до Миколи ІІ, включно, а далі через Леніна-Сталіна аж до Хрущова. Але Івакін не може бути послідовним, і в далі своїх пояснень він заперечує те, що відважився був сказати. Івакін боїться признати за свої ті висновок алергорій, які аж напрошуються на основі тексту Шевченкової поеми і про які ми згадували.

Івакін пише: „Не можна робити висновків про якусь „містичність“, „Великого ляху“, бо в „містерії“ Шевченка не більше „містичного“ і „релігійного“, ніж у „Містерії-буфф“ Маяковського“ (ст. 223-224). Івакін вважає, що не треба дошукуватися виражень, що саме уявляють собою оті три душі. І, не хотючи сказати правди, він пише: „На нашу думку, „душі“ не є алергоричним втіленням якихось суспільних сил України. В алергоричній функції ці „душі“ виступають тільки посередньо. Алергоричним є, власне не „душі“, а ті сюжетні колізії, які з ними пов'язані“. Івакін виступає тут проти О. Біленького і С. Кирилюка. Біленький писав, що „три душі“ — уособлення малосвідомості в народній масі, яка підтримувала Б. Хмельницького і Петра І, а Кирилюк так само мусів згадати „найвищі сподівання малосвідомої частини суспільства“.

Очевидно, що це могло не сподобатися Москві, що тільки „малосвідомі українці“ були за возз'єднання. І ось тепер Івакін вишукує нову теорію: ці „душі“ нічого не представляють, вони, нібито, були потрібні Шевченкові лише для того, щоб створити сюжетну колізію „трих“ і „жару“ за цього. „Отоже „душі“, — пише Івакін, — потрібні були тут постаті остиглих, остиглих через їх „трагічну вину“ він роз-

кривав ступінь свого засудження певних явищ минулого“ (ст. 227).

Івакін вірно зазначив (ст. 228), що „поема Шевченка — це не схоластика алергорія середньовічного поета-містика, кожний образ якої є символом, що потребує від читача відповідного „розсимволізування“. Але він, висміваючи „зубра націоналістичного шевченкознавства“, акад. Смалю-Стоцького“ (ст. 227-228), пішов задалеко і взагалі відкидав символи та алергорії „Великого ляху“, що його сам поет називав „містерією“ і що його головні символи, з яких наміс-хастся Івакін, пов'язані з іншими Шевченковими творами, і тому їх висновок спирається на знання всієї творчості. Цікаве ж те, що Івакін не відкидає зовсім символів в другій частині „Великого ляху“, де виступають вороги, бо там, здається йому, легше ці символи з'ясувати так, як це треба згідно з „Тезами про 300-річчя возз'єднання України з Росією“.

Ще раз стверджує, як важко науковцям під диктаторою Москви достосувати Шевченка до московської імперіалістичної та колоніальної політики. І тому автори „Історії української літератури“, а в дійсності згаданий вже не раз С. Кирилюк, написав стовідсотково неправду про „Великий лях“. Зокрема про символіку трьох душ написав він так: „У минулій долі першої і другої „душі“, коли вони були це „людьми“, Шевченко уособив український народ і його ставлення до великих історичних подій: всебічно підтримувати (це значить, українським народом“ — Л. І.) боротьбу Хмельницького за возз'єднання України з Росією, як боротьбу за здійснення мрії і прагнень народу: підтримку ним боротьби Петра І проти іноземних загарбників і зрадника Мазе-ни. Нарешті, в образі третьої душі-невольника відображено найвищі сподівання частини селянства на здійснення фальшивих обіцянок Катерини ІІ „возвести малоросійський народ на вищий ступінь слави““ (ст. 235).

Ця цитата з книжки, що її видала Академія Наук УССР в Києві 1954 року за редакцією дієвих членів цієї Академії, може свідчити навіки вічні, яка може бути „об'єктивна наука“ в Україні під московсько-комуністичним режимом. Вистачить прочитати Шевченків твір і порівняти його з тим,

що надруковано у виданні Академії Наук УССР. А. Ю. Івакін намісхастся над працею Ст. Смалю-Стоцького, який шукав тільки правди в Шевченкових творах, бо й сам Шевченко писав про „духа правди“, котрого світ Миколи І не міг прийняти. Не може його прийняти і світ Хрущова з його червоним російським імперіалізмом.

Як можуть поважні вчені-академіки, до яких чейже треба б зарахувати покойного О. І. Біленького, писати, що „душі“ в поемі „Великий лях“ свідчать про те, що Б. Хмельницького і Петра І підтримують невідомі верстви українського народу? Це можна пояснити тільки умовами мажильного режиму, де вчені пишуть те, що їм наказують, а не те, що вважають вони за правду.

Те саме можна сказати й про твердження Кирилюка, ніби перша і друга „душі“ свідчать, що українське суспільство підтримувало політику Б. Хмельницького і Петра І.

У другій сцені „Великого ляху“ виводить поет три вороги: українську, московську й польську — злих духів України, Московщини й Польщі. Польська ворожна знищила Польщу, московська шкодить своєму народові, а українська від найдавніших часів нищить Україну, але не може в цьому ділі дорівняти москалям:

І я люта, а все-таки того не зумію,
Що москалі в Україні з козаками діють.
Тепер уже захоплюєш древності шукати
У могилах... бо нічого уже в хаті вжити...

Українська ворожна повідомляє своїх поестерів, що в Україні „соу ніч будуть родитися близнята: один буде, як той Гонта, катів катувати, — другий буде катом помагати“. І як той Гонта висте, то все ворожнече діло пропаде, бо він „розпусить правду й волю по всій Україні“. Вороги радять, як би то не допустити до появи нового Гонти в Україні.

На думку Ст. Смалю-Стоцького, українська ворожна — це „злі душі, темні сили народу“, це перевертні, що „помагають москалям господарювати, та з матерію полатану сорочку злімати“ („Розрита могила“), це зрадники, як „Галагана й Каселя та Кочубей-Ногой“ („Бували вони...“), це „днірки, дядьки отчества чужого“, це „не люди, а змії“!

це люті вороги правди й волі на Україні та „самостійного державного будівництва“. („Повне видання творів“, II, ст. 273, Шигаго).

Івакін признає, що „вороги“ — персонажі символічні, вони — уособлення зла в історичній долі України, Польщі й Росії. Українська „ворожна“ — це уособлення фатальної в історії України ролі її панівного класу“. Але зараз же після цього Івакін додає: „Проте було б спрощенням вбачати в образі першої „ворогини“ просто „псевдонім“ українського павства, адже не воно „Полуботка в тюрмі задушило“ — „робота“, якою чваниться українська „ворожна“. Однак Івакін не вияснює докладніше цієї справи, він загально пише, що „ворогини“ — це є елементарні алергорії, а складні художньо-філософські узагальнення поета-мислителя“ (ст. 229).

Щодо загадки про народження двох близнят, з яких одне визволятиме Україну, а друге буде катом допомагати, то совєтські науковці не бачать тут передбачення Шевченком боротьби за національне визволення; вони твердять, що мова тут „про соціальний антагонізм, який уже намітився в народній масі з початку формування нації (про „дві нації в одній нації“) і який частково спостерігав, частково передбачав Шевченко“. (Так написано в згаданих „Тезах доповідей“ на VII Шевченківській Конференції, ст. 9, Івакін, ст. 231). Івакін сам від себе додає так: „Отоже, в образах „близнят“ немає ніякої містики (ніякої „месії“ і „антимесії“, як про це читавмо в націоналістичних писаннях), а є специфічне образне втілення соціальних ідей Шевченка“ (ст. 231).

Таке читавмо в „Тезах“ і так рекл Івакін, який гадає, що „соціальні ідеї“ можуть бути передбачувані в найбільш тасмних обставинах, і в цьому не буде містики.

Івакін висмівав Ст. Смалю-Стоцького за те, що він, нібито, „відшукую алергорії там, де їх немає й не може бути“, бо хоче „дати і цим квазіалергоріям відповідні націоналістичне „роз'яснення““ (ст. 227). Івакін висмівав це пояснення, бо воно не корисне для московських окупантів України. Алеж сам Івакін пояснює далі (стор. 231) народження „близнят“ термінологією теперішньої совєтської публіцистики, і в цьому не бачить нічого смішного.

Відзначення Свята Державності у Ваннувері, Б. Н.

Центральною подією у відзначенні наших культурних і національно-політичних подій, є без сумніву, Святування Державності й Соборності Українських земель. Тому то наші Ваннуверські організації, об'єднані в Комітеті Українців Канади, йдучи за прийнятою традицією минулих літ, старалися завжди відзначити як найбільш важливі, незабутні дні 22-го січня, 1918-1919 рр. У відміну від попередніх років, управа відділу КУК, ршила уладити цього року Свято Державності у формі бенкету з малою концертною програмою. Згідно з наміченим планом бенкет відбувся в новозбудованій, аудиторії Українського Католицького Центру при наявності 300 учасників. Бенкет формально відкрила голова управи відділу КУК, пані Крипе, яка в українській і англійській мові пояснила політично-державницьке значення історичного акту з дня 22-го січня 1918 і 1919 рр. та рівночасно підкреслила наші завдання тут на еміграції супроти поневоленого Батьківщини. Самою програмою бенкету провадила "вільна магістер фармация" пан Крипе. Головним промовцем був спеціально запрошений достойний гість з Оттави, сенатор П. Юзик. Його промова на тему: "Українська справа на арені Об'єднаних

націй" — солідно опрацьована, обгрунтована історичними фактами, підтверджена відповідними цитатами, збудила помітне зацікавлення серед присутніх, передусім, наших співгромадян не українського походження. Дякую перегляд вікового безперервного наступу Москви на Україну, прелесті зупинився на подіях визвольної боротьби, з часів першої світової війни та підкреснув її міжнародне політичне значення проголошення Незалежності й Соборності Укр. Земель. Після цієї формальної частини відбулася концертна програма, у склад якої увійшли милозвучні, чаруючі всієї солідності пані Російчук, при акомпаніменті панни Савелі Шевчук та виступ місцевий танцювальний гурт, під проводом пані О. Крипе — оркестра П. Шевчука. Управа КУК запросила на цю імпрезу цілий ряд визначних гостей — представників провінційного уряду, управи міста Ваннувер та місцевого університету. Були присутні також католицький і православний священники. Та в улаштуванні Свята Державності управа відділу КУК не обмежилася виключно до самого бенкету, але поробила цілий ряд заходів, щоб привітати сенатора Юзика стався поважним вкланом у наші місцеві полі-

тично-пропагандивні праці, й любові сплетений із найніжніших почувань наших сердець перед Пам'ятником того Незнаного Українського Воїна, що в рядах українських національних армій і повстанських з'єднань, цементував своєю кров'ю основи Української Самостійної Держави. В кінці слід зазначити про прийняття й вужчі схвалення зустрічі сенатора Юзика з представниками наших церковних громад та культурно-освітніх і політичних організацій. В театрі, дружній атмосфері, інформували бесідку прийнятих про цілі, завдання й осіти КУК в історичному аспекті, а також морально-національні обов'язки супроти цієї репрезентативної, з'єднаної організації. Над будови цього по словам сенатора "нашого українського еміграційного парламенту в Канаді". З особливим силою підкреслював сен. Юзик потребу виступу на вузьких рамках наших установ та виплисту на широті загально-канадських вод, інформуючи наших співгромадян про світлі сторінки нашої історії, наших державних змагань та про страстелі й географічне й політичне значення Самостійної Української Держави в укладі міжнародних сил — особливо в теперішньому змаганні між Сходом і Заходом. Ці слова сенатора були повчальною лекцією тих наших громадян у Ваннувері, що у гніві й позарезні своїх ультралівіотичних сантиментів з неоправданим упередженням поставили критично до способу введення Свята Державності у формі бенкету, як до недопустимого н о в а торства. Після цієї цінної доповіді, багатовіт і глибокої думки, визначалася дискусія, де прийняті ставили речей, запити, на які Прелесті дав всевщепні відповіді. Свято Державності і пов'язані з ним виступи сенатора Юзика, пройшли з успіхом. Доказом цього є прихильні відгуки у місцевій англійській пресі, як Сан, Дейлі Провінс і Юбісей та В. С. Колумбія. Додатні рецензії чужинців-журналістів, що досі відмовлялися поміщувати статті на українські теми в місцевих часописах, свідчать про те, що наші мураліни, систематичні заходи омовлять поволі, той мур незнання й упереження, який наші історичні вороги зводили проти нас протягом цілих століть.

М. Т.-к. — член управи відділу КУК — Ваннувер

Колишній британський прем'єр Герард Мекдональд відомий прихильник запропонованій йому королевою Єлизаветою титулу лорда і місце в палаті лордів. Він скінчив 70 років і хоче цілком відійти з активної політичної життя.

Громада Нью Бронсвіку, (Сомерсету) й Бавид Бруку в поклони Тарасові Шевченкові

Українські громади Нью Бронсвіку, Сомерсету (Френклін Тавніппу, де одну з вулиць названо Елеєю Шевченка) й Бавид Бруку та околиці 5-го квітня величавим концертом відзначили 150-річчя народження Т. Г. Шевченка. Підготовку концерту переповідали місцеві Відділи Комітету Пам'ятки Шевченкові. Він подбав про його багатогранну програму й широкое розголосження серед громадянства, а також про пресові згадування в місцевій англійській пресі. Концерт відбувся в одній із залів стейтвого університету — Рутгерс. Центральною точкою концерту був виступ ко-ру "Думка" під диригентурою Івана Задорожного. Як і завжди, своєю подивудною дисципліною гармонії та оригінальною музичною інтерпретацією ця кистецька одиниця збудила незабутні враження на присутніх. В сольових точках виступили: пані Ізабелла Фоменко — Курдидик та пан Андрій Добрянський. Обидва виступи своїм високим технічним рівнем вдало доповнювали спів нашого славного хору. З доповіддю, повною оригінальних спостережень про

Юрій Богачевський виступить з концертом в Нью Йорку

Молодий баритон Юрій Богачевський, який після майже чотирнадцяти років в Європі недавно повернувся назад до Америки, виступить в суботу 25-го квітня в р. з самостійним концертом в Аудиторії школи при Бавид Бруку в полісному Нью Йорку. Юрій Богачевський, закінчивши музичну студію в Нью Йорку, вийшов у березні 1960 р. до Італії, щоб там завершити школення свого гарного, шовкового голосу. Перед від'їздом до Європи він дав ряд самостійних концертів в різних містах Північної Америки: Нью Йорку, Філадельфії, Пітсбургу, Детройті, Клівленді, Ньюарку, Торонті, (два концерти), Вестфалі, Скрентоні, — які пройшли з повним успіхом. Українські й американські музичні критики висловилися з найкращими призначеннями про цього молодого артиста-співака, його голос, музичальність і мистецькі квалі-

Юрій Богачевський

Наукова Конференція інженерів і лінарів у Філадельфії

У Філадельфії відбулася 4-го квітня заходом Філії Товариства Українських Інженерів і Лінарів Америки Наукова Конференція з доповідями видатних членів обох Товариств і Науковців. Виголощено шість доповідей, з того три на технічній і три на медичній темі. Підбір тем був різноманітний і цікавий для всіх слухачів. На технічній темі доповідали: проф. д-р Іж. Богдан Гнатюк про "Підготовчі наукові дослідження передбачують летючий на Місяці", — д-р Іж. Мисоєлас Чаловський про "Вплив фізичних властивостей ґрунту на залізання покладальних пусатарів", — д-р Іж. Святослав Трофименко про "Розв'язання структурних проблем при допомозі адрового магнетичного резонансу". На медичній темі доповідали: д-р

Зенон Гіль "Почування і комплекс меншеварості", — д-р Ігор Залць "Механізм вірусної інфекції і д-р Василь Салік "Новітні осіти в лінійній терапії рака". Конференцію відкрив голова Філії Т-ва Українських Інженерів Америки проф. Володимир Визницький. Проводив Конференцією проф. д-р Богдан Гнатюк; при лінарів доповідали представники прелестів д-р Роман Сухий. Заключне слово мав голова Філадельфійського Відділу Лкарського Товариства д-р Олег Спелар. Прийняли 100 осіб, між ними голова Центрального Товариства з Нью Йорку Іж. Ротхей Яром, інженери, лінари, видатні одиниці з Філадельфійського й інших лектурного світу та багато університетської молоді. Доповні сплати на рівні того року рефератів у міжнародному науковому серії.

Автобусами до Вашингтону на відкриття пам'ятника Шевченкові

Крайовий Комітет Пам'ятника Шевченкові одержав запити, зокрема від Місцевих К.П.Ш., в справі можливості поїздки до Вашингтону АВТОБУСАМИ по знижених цінах. В цій справі слід звертатися безпосередньо до місцевих автобусних компаній, з якими вже багато Місцевих Комітетів домовилися про знижені ціни на поїздки до Вашингтону, на відкриття пам'ятника Шевченкові. Між іншим, деякі автобусні компанії беруть на себе й влаштування нічлігу, або окремих

кімнат у вашингтонських готелях по знижених цінах. Для зв'язку з Крайовим Комітетом Пам'ятника Шевченкові, нижче подано точну адресу й телефон, при чому повідомляємо, що від 16-го квітня 1964 р. Канцелярія Комітету працюватиме від 9:00 години ранку до 10:00 год. вечора.

Shevchenko Memorial Committee of America, Inc. 302-304 W. 13th Street New York 14, N. Y. Tel.: 202 WA 9-7622

Українська Вільна Академія Наук у США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТІ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ СУСПІЛЬНОЇ ДУМКИ Доповідь проф. Петра БРОК (Коломбійський Університет): "Денні польські хлопці". Засідання відбувається в суботу 18 квітня 1964 р. в 7-й год. веч. в будинку Академії: 206 West 100 St., Н. Й.

ВІЩЕ НА ТЕРЕНІ ВАШІНГТОНУ!!!

УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕВІЗІЙНА ВЕЛИКОДЕННА ПРОГРАМА

"Година Українських Мелодій" Р. Мариновича СУБОТА, 2-го ТРАВНЯ 1964 р., год. 9:30 вечора Канал 14 — UNF WASHINGTON, D.C. Зацікавлені Підприємства й приватні особи, які бажають передати свої Великодні привіт, перешлють тексти й інформації із оплатою \$25.00 від подання на адресу: Ukrainian Information Service—Ukrainian Melody Hour—T.V. P. O. Box 2237 — Washington, D. C. найдалше до дня 26-го квітня 1964 р.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ ПАСЕЖІВ, Н. Дж. — відзначає

УРОЧИСТОЮ АКАДЕМІЄЮ

150-річчя з дня народження Безсмертного Кобзаря України ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА

в неділю, 19 квітня 1964 р. о год. 5:30 вечора в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ

ПРОГРАМА: Відкриття Святослава Промана. У МІСЦЕВІЙ ЧАСТИНІ беруть участь "Рідна Школа", СУМА, ПЛАСТ, місцевий хор "ВОЛИ" під дир. п. Н. КОСТИШІНА й хор УЦеркви з Петерсону під орудою п. І. ШЕВЧУКА. Українська Громада Пасежів і Округи! Масовою участю в цьому святі виявим свій обов'язок супроти найбільшого Сина України.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ у ФІЛАДЕЛЬФІЇ, Па.

— влаштовує —

в суботу і неділю, 18 і 19 квітня 1964 року

в приміщенні

Українського Горизонтального Клубу

при 847 N. FRANKLIN ST. у ФІЛАДЕЛЬФІЇ

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

ОРГАНІЗАТОРСЬКІЙ ВІШКІЛ:

1. Кваліфікації й обов'язки організатора УНСОЮЗУ;

2. Як здобувати членів (Психологія забезпечення акції);

3. Організація членської кампанії (Техніка забезпечення акції);

4. Наш товар" риди забезпечення в УНСОЮЗІ та їх добір;

5. Національна роль УНСОЮЗУ в минулому і сучасному

СЕКРЕТАРСЬКІЙ ВІШКІЛ:

1. Оформлення членів;

2. Обслуга членів;

3. Ведення книг і розрахунків Відділу;

4. Виплати членам;

5. Обов'язки секретаря у відношенні до членів.

ПАНЕЛІ: 1. Національний момент в організуванні членів;

2. Господарський момент в організуванні членів.

ДОПОВІДАЧІ:

Д-р Володимир ГАЛАН — голова Контрольної Комісії УНС

Ярослав ПАДОХ — головний секретар УНС

Володимир СОХАН — асистент головного секретаря УНС

ДО УЧАСТІ в курсі ЗОВОВ'ЯЗАНІ СЕКРЕТАРІ, КАСИРИ І ОРГАНІЗАТОРИ ВІДДІЛІВ ОКОЛУ ТА ЗАПРОШЕНІ ІНШІ ВІДДІЛІВ УРЯДОВІ І ВСІ ЧЛЕНИ, ЯКІ БАЖАЮТЬ ПРАЦЮВАТИ АКТИВНО ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ПОЧАТОК курсу в СУБОТУ, 18-го КВІТНЯ о год. 10:00 ранку.

В суботу курс триватиме до 7:00 вечора з перервою на обід, яким вігватиме учасників Окружна Управа.

За Окружну Управу:

Степан ГАВРИШ, голова Володимир ОСІДАЧ, секретар

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВО-ІСТОРИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 18-го квітня 1964 р. в год. 6-й вечером в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиці в Нью Йорку.

Програма:

1. Соті. З. Стефанів: Відкриття.

2. Д-р Фейт Мелешко: доповідь на тему "Вільне Козацтво в 1917-18 рр."

Вхід вільний — Гостям ради.

Дойд: підземкою IRT до 77 вулиці або автобусом Медізон Енелія до 79-ї вулиці в Нью Йорку.

Дирекція Українського Віськово-Історичного Інституту НТІП

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у ФІЛАДЕЛЬФІЇ

СУБОТА, 18-го КВІТНЯ 1964 р.

Домівка "Союзу Українок Америки" 4936 Н. 13-та вулиця

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЛЕСІ ХРАПЛИВОЇ

Вступне слово — Ірина ПЕЛЕНСЬКА

Початок о год. 7:30 веч. Гостей щиро вітаємо

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

В етоті Джаркорті вступили американського журналіста Роберта П. Ф. Мекдональда, далекого відомого кореспондента ньюйоркського журналу "Ньюсвік" з осідком в Гонг Конгу, закінчивши йому ширення злочинів і фальшивих відомостей про Індонезію. Американський посол в Гонг Конгу Джозеф Говард Джонс рішуче заперечує проти того арештування й журналісти мають випустити на волю.

Г. Рем.

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ В ЗДА

під протекторатом

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

— влаштовує

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення

25-х РОКОВИН ПРОГЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ

КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

в неділю, 19 квітня 1964 р. о год. 4-та до пол.

в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL

17th Street & Washington Irving Pl. — NEW YORK CITY

В ПРОГРАМІ ВІЗНАЧЕННЯ

Промова

Юліан РЕВАН, 6. прем'єр міністер Карпатської України

Хор "ДУМКА", Нью Йорк

При фортепіані Євген КРАХНО

До ласкавої участі запрошується Українське Громадянство.

ГОЛОВНА УПРАВА

Г. Рем.

Дня 6-го квітня 1964 року помер, проживши 52 роки, наш Дорогий

БРАТ, ШВАГЕР І ВУНКО

св. п. ЮРІЙ ЗАЛЕНСЬКИЙ

замешкалий 240 River Ave., Lakewood, N.J.

б. моряк Торговельної Маринарки в Гдині, ветеран Воєної Маринарки в Гдині й Армії Крайової у Варшаві.

Помер на удар серця під час служби на американській пароліній 68 National Defender в Гдині.

Тіло буде спроваджене до ЗДА, де буде похована на фармі Рова, Casewell, N. J.

Про те похорону буде окреме повідомлення.

В глибокому смутку

сестра МАРІОН РОШКОВСКА

з Мужем і Синами

Замість квітів на могилу Дорогого Товариша

бл. п. СТЕФАНІ БЕЗЗОВСЬКОЇ

зложили б. йституту з Перемішлі:

по \$5.00: Християн Волінець, Гали Губач, Християн Стефанович, Марія Захарівська, Стефанія Табачка, Катерина Гавриш, Стефанія Артемівна, Олена Пугачова, Т. П. по \$3.00: Ірина Шинько — разом \$48.00, які перешлю на Науковий Осередок у Сарасоті.

Увага! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! Увага!

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в НЬО ЙОРКУ

повідомляє, що

Звичайні Загальні Збори Уділовців

DNIPRO
698 Sanford Ave.
Newark, N. J.
Tel: 35-8550

одячні і харчові пакети на Україну. Ексклюзивні товари по низьких цінах.

Праця

КУХАРКА-ГОСПОДИНЯ
Досвід, подружжя в бізнесі, без дітей, також є zatrudnieniy batler. Праця в модер- nized aptartment в Нью-Йорку. Співати на місці, влас- на кімната, ласкава. ТУ Треба дещо говорити по-ан- глійськи, добра платня, по- стійна праця. Call WI 7-6700 Mon.-Fri. or write Box A 11 Room 824 11 W. 42nd St. New York 36, N.Y.

СПОСІБНА УКРАЇНЬКА СЕКРЕТАРКА
зі знанням машинописання і стенографії або охотна на- вчитися стенографії, потріб- на на добрих умовах. Зголошення з коротким змис- том до адміністрації "СВОБОДА", 83 Grand Street Jersey City, N. J. 07303

Праця

ПОТРЕБНО ПОМІЧНИКА ДЖЕНТОРА
Одержати 3 кімнати з ванною. Визначити української школи. Го- лосити у власника дому по зиньо 341 East 6-та вул., Нью-Йорк

Plane

ПОШТОВІ МАРКИ
на продаж — Румунія, Болга- рія, Польща, 100 марок за \$1.00. Замовлення з належністю, посылати під **A. JAKUBOWICZ** 678 Oliver Asselin St. Chomedey, Que. Canada

Real Estate

ДОХОДИ ПОСЛУГО
Готель — Бонгала — Мотель Дом з харчуванням. Багато інших бізнесів. **KOPP OF KERHONKSON, N.Y.** Tel: KERHONKSON 7500

BUSINESS OPPORTUNITY
ГОТЕЛЬ в ЕЛЕНВІЛІ, Н. Й. На цілий рік, пов. умовно- ванний, 50 кімнат, басейн, ідеальні. Готельний дозвільний, 70 акрів. Відповідний на дм реконваліцентації або табор тона- ристів. Для встановлення мис- ку \$85,000, малий звадаток. **DUSO REALTY** Kerhonskon, N.Y. 7690 or Kingston dial 914 FE 8-2573

У ВИДАВНИЦТВІ "СВОБОДА" У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'І

ІВАНА СМОЛІЯ:
Коли змова найбільш кро- вавих діячів в історії диктатор- ства Гітлера і Сталіна в 1939 році викликала другу світо- ву війну, то вже від кож- ного з них і постріли загра- ждали й почали валитися держави кордонів і систе- ми, відкидаючи шлях до найбільш бурхливої, насиль- ственої неспокійності зу- стрічі двох суперечних сві- тів: східного і західного. Перша така зустріч відбу- лася на західних українських землях, і на її тлі, в об- рамуванні незрівнянних сво- ю красою українських Карпат, Іван Смоля, у своїй новій повісті "У зеленому Підгір'ї", розвиває акцію повісті, справно рукою мистця малюючи хвилюючі образи найяскравіших людських переживань та волі. Це — перший мистецький реалістичний твір про зустріч двох ворожою рукою піднятих, рідних, українських сві- тів з їхніми суперечностями і пристрастями, що розпало- ються доклада однієї людської прагнень: правди і волі. Глибока проблема життя і боротьби у грізній військовій добі і перемога добра та краси, представлений мистецькими обра- зами в цій книжці, дають справжню насолоду і привнесуть безсумнісну користь кожному, хто її прочитає. Книжка має 190 сторінок друку та в мистецькій кольоровій обкладинці. Ціна — \$2.50

Замовляти у В-мі: "СВОБОДА", P. O. Box 346, Jersey City, N. J. 07303

ЦІНИ ОГолошень В ЩОДЕННИКУ "СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурної імпреси (академії, посмертні згад- ки, розшуки, події)	\$2.00
1 інч через одну шпальту за бізнесові оголошення (забави, фестивали, піс- ні, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	\$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	\$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по	\$3.00
за інч за кожного роду оголошення.	
Виготовлення кліше на одну шпальту	\$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	\$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які домагаються оголошення, що адміністрація буде зму- жена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вириніти попередні рахунки.

8-ий З'їзд Об'єднання Українців Революцій-но-Демократичних Перекопань в ЗДА

4 і 5 квітня відбувся 8-ий З'їзд Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Перекопань (ОУРДП) в ЗДА. З'їзд відбувся в Нью-Йорку, в залі Катедрального Храму св. Володимира і розпочався мо- литвою, що її прочитав насто- ятель храму о. Веселовський. Урочисту частину З'їзду від- крив діловий голова Головної Управи ОУРДП в ЗДА Ф. Ре- венко. З'їзд вшанував пам'ять провідника Українського Ре- волюційно-Демократичного Руху Івана Вагряного, що від- дійшов у вічний спокій. Після обрання Президії, до якої ввійшли С. Федоренко — го- лова, С. Свєтєвський, Ф. Бала- нук, В. Пономаренко та М. Турко, — З'їзд вислухав усні і письмові привітання. Учас- ники З'їзду оплесками зустрі- ли пана президента УНР в ек- зилі д-ра Степана Витвицького, що привів і привітав З'їзд. Президент в своїй промові згадав невідомого Івана Па- вловича Вагряного, як велико- го сина України. Президент підкреслює користь праці українських революційно-де- мократів в розбудові Держ- авного Центру УНР і поба- жав успіхів в праці З'їзду. З'їзд вітали ще проф. І. Па- влович від Товариства Па- трийників КНР і від Україн- ської Соціалістичної Партії, д-р С. Приходько — від Пред- ставництва ВО УНР, д-р І. Крамаренко — від СУНД-у по л.к. П. Шпирук — від УНДС, інж. А. Гудзов- ський — від ДОБРУС-у, М. Про- коп — від ЗСУГВР, інж. М. Галів від себе. Письмові при- вітання прислали: голова Ук- раїнського Род. Союзу А. Ва- тюк, о. Костя Даніленко — Да- нилевич — від Селянської Партії, д-р Т. Малайчик, ред. Краєць, проф. Ю. Ше- вельов, В. Герасименко, К.

Гімелрайх, ред. Дзюба та всі крайові організації УРДП в Європі, Америці і Австралії. Доповідь на тему "Основні питання українського рево- люційно-демократичного ру- ху на тлі сучасної дійсності", виступив Василь І. Гришко. Учасники і гості З'їзду наго- родили промовця гучними оп- лесками. Після доповіді була перерва, потім відбулася кон- ференція членів Центрально- го Комітету УРДП, що пере- бувають на теренах ЗДА і Канади. Конференція винесе- ряд рішень в справі підготовки чергового 5-го З'їзду УРДП і для цієї мети створила Аме- рикансько-Канадське Бюро. О 8-й год. вечора розпоча- лося прийняття, перед яким о. Веселовський прочитав мо- литву і поблагословив вече- рю. Прийняття керував М. Французенко, який перше слово надав композиторів, славному бандуристу Григо- рю Кітасому, що привів на цей З'їзд за 3,500 миль. Ко- лисний керівник Капелі бан- дуристів промовив до делега- тів і гостей струнами своєї бандури. Виконуючи спів і мелодії української народної творчості і свої власні компо- зиції, Григорій Кітастий ство- рив багаторий настрій в залі. Його викликали на "біс" і він виконав чудову, промовляю- цю до серця, пісню своєї ко- мпозиції — "Нагадай мені бан- дуру співаним". Присутні по- дякували Г. Кітасому теп- лими оплесками.

З промовою на тему "Події в Україні і висновки для нас" виступив відомий публіцист Юрій А. Лавриненко. Присут- ні уважно прослухали зміст- товну промову близького дру- га невідомого Івана П. Ва- гряного. Далі виступили з при- вітками і побажаннями о. Ве- селовський, проф. В. Завитке- вич, отаман І. Лютий — Лю- тенко, Ю. Булат (з Канади), ред. П. Волянник ("Нові Дні").

Керівник прийняття М. Французенко не оминув присутнього в залі письмен- ника і артиста Миколу Поне- діти, якого попросив виступи- ти з гуморесками. М. Поне- діт розповів чудову гумо- реску "Випадок в Канаді". Мистецький програмний уривок з твору І. Вагряного "Чому я не хочу повертатися... на ро- дину"? Старші одумки, ви- хованки хору, що ним керує проф. В. Завиткевич, — Аїда Федоренко, О. Дзєбенко і Ні- на Наливайко виконали кіль- ка українських народних пі- сень, а завершив концертну частину молодий співак — ба- ритон Юрій Федорів, який ви- конав — "Ой, Дніпре мій", "Рухничок" і іншу пісню.

На другий день З'їзду від- бувся діловий наради. Допо- відь подав ряд цінних дум- ок в справі удосконалення організаційної діяльності Ук- раїнського Революційно-Демо- кратичного Руху в цілому і ОУРДП зокрема. Після цієї доповіді звітувала Головна У- права ОУРДП в особі її ді- лового голови Ф. Ревенка. Зітгодавши відмітні позитивні моменти в діяльності ОУР- ДП і недоліки. Також прочи- тано Акт Контрольної Комісії, яка ствердила задовільно-суд- довність Головної Управи і запропонувала уділити абсо-

Увага!

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ знову на Hillside Avenue

Безм. добре відомий український брокер В. Кузьминський злучив свою канцелярію з найбільшою і найстаршою фірмою на Кінгс і Лонг Авеню —

Corwin Gutleber Agency, Inc.

Ця фірма існує вже від 1879 року і оперує тепер сім'єю великими бізнесами — у власних будинках. Через солідну я добру обслугову. П'ять вже і багатьох українців відоме. Тут є все, що сьогоднішня торгівля нерухомостями вимагає:

- ВЛАСНА ІНСТИТУЦІЯ ДЛЯ МОРГЕДЖІВ
- ВЛАСНИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ВІДДІЛ
- АСЕКРАПІНІ ВСІХ РОДІВ
- ОКРЕМІ ВІДДІЛИ ДЛЯ ПРОДА- ЖІ ЗЕМЛІ В ФЛОРІДІ, так зв. "CAPE CORAL"

ОКРЕМІ ВІДДІЛИ ДЛЯ ПРОДАЖІ:

- МЕНШИХ БУДИНКІВ
- ДОХОДОВИХ ОБ'ЄКТІВ
- БІЗНЕСІВ КОЖНОГО ДІЛЯНКИ і т. д.

З нагоди цього злучення — в цьому місяці ми постаримося дати Вам якнайкраще купно! Ми сподіємося користати далі Вашим повним довір'ям — готові до Ваших послуг!

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

Corwin Gutleber Agency, Inc.
139-50 Hillside Avenue — JAMAICA 35, N. Y.
(Доля сабвєдєлє до South Boulevard)
ТЕЛЕФОНИ, ЯК ДОСТІ:
OL 8-6330 або AX 7-3320

Увага! Увага!

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

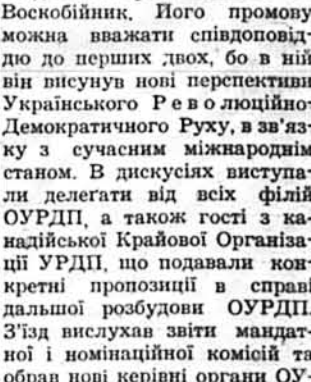
В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

Відзначення 30-річчя Молоді Українського Національного Об'єднання Канади

КРАПОВА УПРАВА МУНО

Сидячі зліва: К. Потічна, член Крайової Управи МУНО, М. Плав'юк, голова Президії УНО Канади, Н. Бундза, голова Крайової Управи МУНО, С. Гунчак, секретарка Крайової Управи МУНО. — Стоять зліва: І. Куріліч, член Крайової Управи МУНО і редактор історії МУНО Канади, Н. Лелік, скарбник Крайової Управи, Ю. Карманіч, заступник голови Президії УНО Канади, А. Грегорович, член Крайової Управи і редактор МУНО Бімс, М. Орхивський, дорадник Крайової Управи О. Шах, дорадник, П. Ферлейовський, член Крайової Управи, І. Поворозник, член Президії УНО Канади.

Голова Молоді Українсько-го Національного Об'єднання Канади п-а Наталія Бундза повідомляє, що відзначення 30-річчя існування МУНО відбувається в жовтні 1964 р.

У програмі святкування від- бується Бенкет і Валь у су- боту 10 жовтня 1964 р. в То- ронті. Ювілейний Бенкет буде рівночасно зустріччю для усіх колишніх членів МУНО. До Почесного Комітету ввій- дуть тринадцять колишніх голів МУНО між ними сенатор Павло Юзик, Володимир Клімків і Степан Павлюк.

Під час бенкету виберуть "Мунія Року" на основі ді- ловитих всіх членів, невра- ховуючи членів Крайової Уп- рави МУНО.

„Поклін Тарасові Шевчен- кові“ в 150-річницю наро- дження Поета, МУНО запля- нувала відзначити Концертом у залі „О'Кіф“ в Торонто. До участі в концерті старяться запросити голлівудську зірку кіно й телебачення.

1-го березня відбулося спе- ціальне засідання президії УНО і Крайової Управи МУ- НО в справі Ювілейних свят- кувань 30-річчя МУНО Кана- ди.

У нарадах взяли участь: го- лова КУ МУНО — п-а Н. Бундза, С. Гунчак, М. Лелік, А. Грегорович, І. Куріліч, К. Потічна, П. Ферлейовський члени КУ МУНО, голова Президії УНО Канади М. Плав'юк, Ю. Карманіч, І. Поворозник, члени О. Шах, М. Орхивсь- кий і С. Джуган.

Крайова Управа МУНО

ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ БРАЗИЛІЇ

(Закінчення із стор. 2-ої)

Морським стрільням він ска- дився на арешту. Отож, стріляйте, ось вам мої груди! Стріляти не поважалися стрі- льці в губернаторів й повер- нули назад. Тоді Лисерда гу- кував до Арагона: „Ти, зрадни- ку, москвинський запродадоч- ходи сюди, я тобі дам кулю в лоба!“ Арагон пішов вслід за стрільцями.

На той час наспіли війська з Сан Павлу та з Мінас Же- райсу. Військові частини в Ріо де Жанейро, одна за одною, прилучилися до них, а тих ко- мандирів, які цьому проти- вилися, арештували або вбивали на місці. Гулґарт втік з міста заздалегідь пригатованим вій- ськовим літаком. Революція скінчилася повною перемогою антикомуністів. Мільйонна демонстрація населення Ріо де Жанейро палко вітала такий вислід боротьби. Вірним Гу- лґартові залишилися тільки ко- мандувач федеральних військ в естаті Ріо Гранде то Суль, куди негайно з Ріо полетів Брізола. Але від того коман- дувача відколювали війська в естадах Парана та Ст. Катари- ні, а потім і військові частини в Ріо Гранде до Суль. Брізола змушений був і тут мазати собі п'яти салом...

Протикомуністична револю- ція, як всі її тут називають, закінчилася повним тріум- фом. Заповідний провідом синдикалів загальний страйк провалився. В Бразилії панує цілковитий лад. Працюють усі підприємства й установи, про- водяться навчання в школах і університетах. Не вихають лише приватні маніфестації населення, скеровані одночас- но проти Москви, Пейнінгу, Куби й комунізму в цілому. Шодня викривають та ареш- тують комуністичних агентів, серед яких чимало чужинців...

Зроблено дуже велику спра- ву. Це кожному ясно і зрозу- мило. До речі, чи не вперше в історії перемогу здобула протикомуністична революція над фактичною комуністичною урядом. І перемога та сталася не тільки на бажання, а й з активною участю найширших народних мас. Факт, який за- слуговує на особливу увагу.

Днем 10 квітня 1964-го року закінчилася боротьба за Бразилію між двома світами — комуністичним та демокра- тичним. Бразилія знову рішуче повернула в лоно вільного демократичного Заходу. Бра- зилійці з гордістю кажуть, що комунізм втратив під собою будь-який ґрунт назавжди.

На наш погляд, таке твер- дження матиме слушність ли- ше тоді, коли в країні буде проведено оздоровлення всіх ділянок, коли відвернуть вся- ку можливість повторення сумної слави практик тих по- передніх урядів, які створили ґрунт для розкладницької, підірвної, протинародної ді- яльності комуністів. Та це вже належить до компетенції ново- обраного президента.

М. К.

„Веселий Львів“ в Дітроїті

Заходами Спільки Українсь- кої Молоді Америки, Осеред- ку „Київ“, Дітроїт — Захід, прибуває в суботу 18-го квітня ансамбль „Веселий Львів“ з розваговою програмою „За- вжди є перший раз“. В цій гу- мористичній програмі брати- сти: Марія Лисак, Грина Лаврівська, Юрій Лаврівсь- кий, Ярослав Рудакевич та багато інших. В програмі бу- дуть гумор, сатира, спів, мо- нологи, скетчі та інші настро- єві сценки. Тексти приготу- вали: Едвард Козак, Осип Ку- рочко, Олег Лисак та Н. Нес- тор. Режисеруватиме Ярослав Рудакевич, а фортепіанний супровід матиме Ольга Д. Со- ловій. Початок вистави о год. 8.30 ввечері в залі Українсь- кого Народного Дому при ву- ллиці 4655 Мартін, Дітроїт — Захід.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

Відзначення 30-річчя Молоді Українського Національного Об'єднання Канади

КРАПОВА УПРАВА МУНО

Сидячі зліва: К. Потічна, член Крайової Управи МУНО, М. Плав'юк, голова Президії УНО Канади, Н. Бундза, голова Крайової Управи МУНО, С. Гунчак, секретарка Крайової Управи МУНО. — Стоять зліва: І. Куріліч, член Крайової Управи МУНО і редактор історії МУНО Канади, Н. Лелік, скарбник Крайової Управи, Ю. Карманіч, заступник голови Президії УНО Канади, А. Грегорович, член Крайової Управи і редактор МУНО Бімс, М. Орхивський, дорадник Крайової Управи О. Шах, дорадник, П. Ферлейовський, член Крайової Управи, І. Поворозник, член Президії УНО Канади.

Голова Молоді Українсько-го Національного Об'єднання Канади п-а Наталія Бундза повідомляє, що відзначення 30-річчя існування МУНО відбувається в жовтні 1964 р.

У програмі святкування від- бується Бенкет і Валь у су- боту 10 жовтня 1964 р. в То- ронті. Ювілейний Бенкет буде рівночасно зустріччю для усіх колишніх членів МУНО. До Почесного Комітету ввій- дуть тринадцять колишніх голів МУНО між ними сенатор Павло Юзик, Володимир Клімків і Степан Павлюк.

Під час бенкету виберуть "Мунія Року" на основі ді- ловитих всіх членів, невра- ховуючи членів Крайової Уп- рави МУНО.

„Поклін Тарасові Шевчен- кові“ в 150-річницю наро- дження Поета, МУНО запля- нувала відзначити Концертом у залі „О'Кіф“ в Торонто. До участі в концерті старяться запросити голлівудську зірку кіно й телебачення.

1-го березня відбулося спе- ціальне засідання президії УНО і Крайової Управи МУ- НО в справі Ювілейних свят- кувань 30-річчя МУНО Кана- ди.

У нарадах взяли участь: го- лова КУ МУНО — п-а Н. Бундза, С. Гунчак, М. Лелік, А. Грегорович, І. Куріліч, К. Потічна, П. Ферлейовський члени КУ МУНО, голова Президії УНО Канади М. Плав'юк, Ю. Карманіч, І. Поворозник, члени О. Шах, М. Орхивсь- кий і С. Джуган.

Крайова Управа МУНО

ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ БРАЗИЛІЇ

(Закінчення із стор. 2-ої)

Морським стрільням він ска- дився на арешту. Отож, стріляйте, ось вам мої груди! Стріляти не поважалися стрі- льці в губернаторів й повер- нули назад. Тоді Лисерда гу- кував до Арагона: „Ти, зрадни- ку, москвинський запродадоч- ходи сюди, я тобі дам кулю в лоба!“ Арагон пішов вслід за стрільцями.

На той час наспіли війська з Сан Павлу та з Мінас Же- райсу. Військові частини в Ріо де Жанейро, одна за одною, прилучилися до них, а тих ко- мандирів, які цьому проти- вилися, арештували або вбивали на місці. Гулґарт втік з міста заздалегідь пригатованим вій- ськовим літаком. Революція скінчилася повною перемогою антикомуністів. Мільйонна демонстрація населення Ріо де Жанейро палко вітала такий вислід боротьби. Вірним Гу- лґартові залишилися тільки ко- мандувач федеральних військ в естаті Ріо Гранде то Суль, куди негайно з Ріо полетів Брізола. Але від того коман- дувача відколювали війська в естадах Парана та Ст. Катари- ні, а потім і військові частини в Ріо Гранде до Суль. Брізола змушений був і тут мазати собі п'яти салом...

Протикомуністична револю- ція, як всі її тут називають, закінчилася повним тріум- фом. Заповідний провідом синдикалів загальний страйк провалився. В Бразилії панує цілковитий лад. Працюють усі підприємства й установи, про- водяться навчання в школах і університетах. Не вихають лише приватні маніфестації населення, скеровані одночас- но проти Москви, Пейнінгу, Куби й комунізму в цілому. Шодня викривають та ареш- тують комуністичних агентів, серед яких чимало чужинців...

Зроблено дуже велику спра- ву. Це кожному ясно і зрозу- мило. До речі, чи не вперше в історії перемогу здобула протикомуністична революція над фактичною комуністичною урядом. І перемога та сталася не тільки на бажання, а й з активною участю найширших народних мас. Факт, який за- слуговує на особливу увагу.

Днем 10 квітня 1964-го року закінчилася боротьба за Бразилію між двома світами — комуністичним та демокра- тичним. Бразилія знову рішуче повернула в лоно вільного демократичного Заходу. Бра- зилійці з гордістю кажуть, що комунізм втратив під собою будь-який ґрунт назавжди.

На наш погляд, таке твер- дження матиме слушність ли- ше тоді, коли в країні буде проведено оздоровлення всіх ділянок, коли відвернуть вся- ку можливість повторення сумної слави практик тих по- передніх урядів, які створили ґрунт для розкладницької, підірвної, протинародної ді- яльності комуністів. Та це вже належить до компетенції ново- обраного президента.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.

М. К.